

slag vilde have foretrukket de Forslag, som vare udarbejdede af den vestindiske Kommission og vilde have bragt Øerne i politisk og finansiel Henseende i nærmere Forbindelse med Moderlandet. Men jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at saaledes som disse Forslag bleve modtagne af Kolonialraadene, har der ikke været nogen anden Vej at gaa end den, som Ministeren er gaaet i de foreliggende Forslag, der bringe en endelig Ordning af de finansielle Forhold mellem Moderlandet og Øerne, saaledes at det Underskud, der nu i mange Aar har været til Stede, bliver bragt meget betydeligt ned, og der fastættes et bestemt Beløb, som ikke kan overskrides. Af dem, der omfatte Øerne med Kærlighed og Interesse, vil det hilses med Glæde, at man nu efter saa mange Aars Forløb endelig er naaet til en Ordning. Jeg vil haabe, at den højtærede Finansminister maa have en lykkelig Haand til at fremme de Reformer, som ere nødvendige for at bringe Øerne frem — jeg tænker særlig paa Skolevæsenets og Sundhedsvæsenets Ordning og paa Fremme af Erhvervslivet. Men jeg vil tilstaa, at jeg samtidig med de foreliggende Forslag gerne havde set, at man paa en eller anden Maade havde vist Befolkningen, at det ikke alene var os om at gøre at bringe Underskuddet ned, men at vi samtidig vedtog noget, der virkelig kom Befolkningen til gode. Man taler om de forskellige Reformer, der skulle sættes i Værk, men jeg tror sikkert, at Befolkningen derude vilde have hilst Forslagene med ganske anderledes Glæde, hvis man samtidig havde bevilget Penge til Fremme af Reformer i Erhvervslivet. Jeg tror, at naar Befolkningen paa vore Øer modtager disse Love, vil den føle sig lidt underlig til Mode, thi de dreje sig hovedsagelig om Kolonialraadet og dets Lovgivningsmagt og om forøgede Skatter. Den vil sikkert fristes til med Holberg at sige: „Alt dette smagede i vor Mund som slet intet“. Jeg tror ikke, Befolkningen vil føle nogen særlig Glæde ved disse Love.

Vil man berede lykkelige Forhold for Øerne, vedtager man samtidig med disse Love at bevilge et Beløb — jeg har tænkt mig 30—40,000 Kr. aarlig —, som skulde anvendes til Uddannelse af den indfødte Befolkning, en Uddannelse, som skulde finde Sted herhjemme. Man taler om at ophjælpe Husmandsbrug derude, men hvorledes er det muligt? Det private Initiativ strækker absolut ikke til, og vil man vir-

kelig udrette noget godt, er det nødveudigt, at man faar Folk herhjem for at lære dem Jordbehandling og andet, der er nødvendigt for at skabe en dygtig Husmandsstand. Paa vore Øer kender man kun til Dyrkning af Sukkerrør og intet andet. Det samme gælder om Haandværkere. Der er talt en hel Del om Oprettelse af tekniske Skoler, men jeg tror ikke paa tekniske Skoler, naar der ikke findes dygtige Haandværkere, der kunne vejlede Lærlingene. Jeg tror, at vi først maa sørge for, at der kommer unge Haandværkere herhjem for at uddannes, saa at de senere kunne blive Foregangsmænd derude. Først da kan der være Tale om Oprettelse af tekniske Skoler. Man udvider Valgretten og tænker paa at udvide den yderligere, men det er dog nødvendigt, at Befolkningen dygtiggøres, for at den med Nytte kan deltage i det offentlige Liv. Jeg glæder mig over, at det andet Ting har vedtaget en Beslutning om Ansættelse af en dansk Skoledirektør, men hvorledes skal han kunne klare sig derovre? Kolonialraadet vil neppe bevilge Penge til Hjemsendelse af unge Lærere til Uddannelse her i Landet, og uden det ser jeg ikke, at han kan komme nogen Vegne. Skal man altsaa hjælpe ham, maa der sendes unge Mennesker af begge Køn hjem, som kunne blive uddannede som Lærere og Lærerinder. — Det gælder, som sagt, om at gøre noget for Befolkningen derude, og dette kan mest praktisk gøres paa den Maade, at der bevilges et aarligt Beløb, enten ved en særlig Lov nu samtidig eller paa Finansloven. Den højtærede Minister har talt om, hvorledes Underskuddet vil gaa ned fra ca. 445,000 Kr. til antagelig 90,000 Kr., og det er jo muligt, at Underskuddet ved Hjælp af Lotteriet helt vil forsvinde. Det forekommer mig derfor, at det vilde være smukt, om vi samtidig med Vedtagelsen af disse Love vedtog et Lovforslag som af mig antydet.

Med Hensyn til St. Thomas' Kommune foreslaas der, at der fra Kommunens Side foreløbig ikke skal ydes noget Bidrag til Staten, men efter 10 Aars Forløb skal denne Bestemmelse underkastes en Revision og Beløbets Størrelse fastsættes. Det forekommer mig uheldigt at vedtage en Revisionsbestemmelse, saa længe St. Thomas' Havn skal yde Tilskud til Kommunerne St. Thomas og St. Jan. Havnen er Livsnerven for St. Thomas. Det er den, de skulle leve af, og det undrer mig, at hverken Kolonialraadet eller Købmandsstanden har Forstaaelsen af, at for dem gælder det i